

Sygn. akt VI Gz 73/16

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2016r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko S. O.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego S. O. na postanowienie Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 16 marca 2016r., sygn. akt V GC 545/15

postanawia

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu apelacyjnym z uwagi na to, że ujawnione w dokumentach finansowych pozwanego wielomilionowe dochody jednoznacznie wskazują, iż pozwany nie wykazał podstaw dla zwolnienia go od kosztów sądowych w sprawie

W zażaleniu pozwany zarzucając Sądowi I instancji naruszenie art.102 ust.1 u.k.s.c. i art.233 § 1 k.p.c. wniósł o zmianę zaskrzonego postanowienia poprzez uwzględnienie jego wniosku w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Załączone do apelacji dokumenty finansowe dotyczące sytuacji finansowej i materialnej pozwanego, jako aktywnego przedsiębiorcy prowadzą do oczywistego wniosku, że nie wykazał on, iż nie może ponieść kosztów sądowych od apelacji w wysokości 696 zł, bez uszczerbku, o jakim mówi art.102 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Wielomilionowe przychody z działalności gospodarczej ujawnione w rachunku zysków i strat, wartość majątku trwałego przekraczająca według bilansu 60 mln zł oraz przepływy środków finansowych wynikające z zestawienia obrotów i sald analitycznych świadczą o rzeczywistych możliwościach finansowych pozwanego. W tych okolicznościach, zarzut naruszenia art.233 § 1 k.p.c., sprowadzający do wskazania strat z działalności gospodarczej nie jest wystarczający dla uwzględnienia zażalenia. Należy zwrócić uwagę, że pomimo strat pozwany kontynuuje swoją działalność. Poza tym wysokość kosztów działalności składającej się na te straty, zależy od polityki finansowej pozwanego, w ramach której wydatki na koszty sądowe nie mogą być mniej uprzywilejowane niż inne wydatki przedsiębiorcy. Skoro więc pozwany znajduje środki na inne wydatki, to przy ujawnionych obrotach i majątku

powinien zabezpieczyć koszty sądowe w kwocie, która w stosunku do skali jego działalności jest niewielka. W rezultacie, także zarzut naruszenia art.102 ust.1 u.k.s.c. jest nietrafny.

Z tych względów, na podstawie art.385 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)